

Muž ve věku 28 let

JÁ: No, ráda bych zjistila co Ty a Tvůj sexuální život?

ON: No, jak víš, jsem ženatý s Tvou kamarádkou, takže dobrý ☺

JÁ: No, počkej, tohle mi fakt nestačí, já chci trochu vědět, jak ses k tomu manželství dostal, jaký kus práce z Tvé strany byl zapotřebí. Ke spokojenému manželství se dostaneme později ☺“

ON: Tak ženatý jsem dva a půl roku, s mou ženou jsme se poznali, když mě bylo sedmnáct let a jí osmnáct. Dala nás dohromady náhodná smska, kterou jsem jí omylem poslal. Psal jsem tehdy kamarádovi, ale popletl jsem číslo. Měl jsem kdysi telefon, u kterého se nedalo najít číslo k poslání sms, člověk si ho musel pamatovat.

JÁ: Jo, na to si pamatuju zcela živě.

ON: No, bylo mi 17let, žádné sexuální ani seznamovací zkušenosti jsem neměl. Byl jsem dost ostýchavý, takže když se ukázalo, že si píšu s holkou o rok starší, musel mi s odpověďmi pomáhat jiný kamarád ☺ Po nějaké době jsem za svou ženou přijel, bydlela v Kadani, což je od Č. Budějovic celkem dálka, ale stálo mi to za to. Po třetí schůzce jsme na to vlítli a chodili spolu. Celkem dlouho.

JÁ: Bez škraloupů to ale rozhodně nebylo, alespoň co já vím...pokud se nemýlím, jste celkově dneska spolu přes deset let, ne?

ON: Jojo, a za tu dobu se toho stalo dost, hodně jsme si prožili, učili se spolu vycházet, později i bydlet, poněvadž jsem dostal byt po babičce. Nemohu říct, že celých deset let bylo plně spokojených po partnerské stránce, ale jsem o to víc na nás pyšný, že jsme to nevzdali. Oba jsme dělali chyby, přecházeli jsme z puberty do dospělosti, studovali, vydělávali si, vedli spolu domácnost. Rozhodně to nebylo jednoduché. Proto si dneska vážíme jeden druhého a jsme rádi, že se máme. Začít žít s někým jiným bych už vůbec nechtěl. Samozřejmě stačilo, abych se zachoval v jednu chvíli jako srab a mlčel, pak by vše asi bylo jinak a spolu bychom tu nesešli ☺.

JÁ: O jaké chvíli to mluvíš?

ON: Tenkrát jsme s Jarkou byli ve fázi téměř rozhodové, moc jsme si nevěřili, v určitých věcech nechtěli ani jeden ustoupit. Fakt nic moc hezkého a trvalo to dlouho. Jarka mi oznámila, že se bude stěhovat zpět k mamce do Kadaně, také tam po úrazu trávil skoro poslední tři měsíce, což našemu vztahu moc neprospělo. Měla sjednané stěhováky, novou práci, byla rozhodnutá, že se sotva dá něco zachraňovat.

JÁ: Jo, myslím, že mi o něčem takovém vlastně vyprávěla. Taky vím, že jsi ji odejít nenechal, sice Ti to pár dní trvalo, ale budiž ☺

ON: No, tak uvědomil jsem si, že ji mám moc rád a že takovou holku, která mi z větší části své osobnosti vyhovuje a rajcuje zároveň, už nemusím potkat. Dali jsme to zase do kupy, po dalších dvou letech se vzali, a to ostatní víš, ne? ☺

JÁ: Takže jiné slečny v Tvém sexuálním životě nehrály?“

ON: No, tak, ne že bych ty příležitosti neměl, jsem samozřejmě poznával hezké holky, ale s jinou jsem nespal. V sexu jsme s Jarkou problém nikdy neměli, a pokud jsme si nebyli chvílemi dost blízcí, stejně jsem neměl moc na sex chuť. Rád se vybiju po sportovní stránce, znáš mě? ☺ Navíc jsem si uvědomoval, že i v tom celkovém životě bych asi jinou nechtěl, je dost tolerantní, ale na druhou stranu si nenechá moc ode mne líbit.

JÁ: A co sexuální život v manželství?

ON: Co máme malou, to není tak často, jak máme chuť, no...malé je devět měsíců, je to šídlo, hlavně přes noc, stoupá si v postýlce a povídá...

JÁ: Víím, víím ☺. No, a jak je to s malou? Plánovali jste ji nebo to spíš bylo nečekané otěhotnění? Jaký jste vlastně měli plány v začátku manželství?

ON: Jarka chtěla miminko ještě před tím, než jsme vyměnili můj malý byt za tento větší, ale já jsem nechtěl do toho jít dřív, než budeme mít pořádné zázemí. Tamten byt byl opravdu moc malý a pro dětský pokoj nebyl prostor. Takže jsme se domluvili se sousedkou, proměnili si byty, zařídili jsme si ho podle našich představ, ale to už v manželství. Malá se narodila rok a půl po svatbě. Co jsme se vzali a měli hotový byt, bylo to moje přání zkusit, jestli se nám povede miminko ☺

JÁ: Máte devítiměsíční dceru, přemýšlíš o dalším? Malou úplně zbožňuješ, co vidím, syna by sis nepřál?

ON: Ne, malá mi stačí, už na začátku jsme se dohodli, že budeme mít jen jedno dítě, chceme malé dát všechno a vzhledem k ekonomice dnešní doby si myslím, že jedno je akorát na to, abychom slušně žili v takovém finančním standardu, který nám s Jarkou vyhovuje.

JÁ: Co když Jarka znovu otěhotní?

ON: To budeme řešit, pokud to nastane.

